

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą, że jeżeli odwołanie zmierzające do uchylecia wyroku z dnia 9 kwietnia 2019 r. (sprawa C-447/19, *Close i Cegelec/Parlament*) zostanie uwzględnione i spowoduje stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 19 marca 2015 r. o udzieleniu zamówienia publicznego na roboty dotyczące „Projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu”, część 73 (centrala energetyczna), nr referencyjny INLO-D-UPIL-T-14-A04 na rzecz konsorcjum ENERGIE-KAD (składającego się ze spółek: MERSCH i SCHMITZ PRODUCTION SARL, i ENERGOLUX SA), a co się z tym wiąże o braku wybrania oferty skarżących, to w konsekwencji okaże się, po pierwsze, że konsorcjum ENERGIE-KAD nie mogło zostać wybrane, a po drugie, że skarżące, które złożyły najtańszą ofertę, powinny otrzymać to zamówienie, gdyż udzielenie zamówienia odbywało się wyłącznie na podstawie kryterium ceny. Powstała szkoda została oszacowana wstępnie na 10 % kwoty oferty skarżących.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2020 r. – *Moviescreens Rental / EUIPO – the airscreen company (AIRSCREEN)*

(Sprawa T-250/20)

(2020/C 262/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: *Moviescreens Rental GmbH* (Damme, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci D. Schulz i P. Stelzig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: *the airscreen company GmbH & Co. KG* (Münster, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy AIRSCREEN – unijny znak towarowy nr 3 244 662

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie R 2527/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza utrzymała w mocy decyzję Wydziału Unieważnień, na mocy której oddalił on wniosek o unieważnienie zakwestionowanego znaku w odniesieniu do spornych towarów w niniejszej sprawie, należących do:

klasy 9: dmuchane ekrany projekcyjne; duże ekrany; srebrne ekrany;

klasy 17: ramy z polichlorku winylu (PVC) do wypełnienia powietrzem; nieszttywne arkusze PVC;

klasa 19: konstrukcje przenośne niemetalowe; duże niemetalowe ramy ekranu;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 59 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 59 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2020 r. – KD / EUIPO**(Sprawa T-298/20)**

(2020/C 262/39)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* KD (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i N. Kyriazopoulou)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., przyjętego przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej i doręczonego stronie skarżącej w dniu 11 marca 2020 r.;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia na rzecz strony skarżącej w kwocie 3 000 EUR za doznaną krzywdę w wyniku sprawozdania z oceny;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że sprawozdanie z oceny zawiera uwagi mniej pozytywne niż poprzednie sprawozdania, bez żadnego uzasadnienia, a zatem stanowi oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, rodzący dalsze konsekwencje w postaci pozbawienia strony skarżącej prawa do skorzystania z prawa do obrony.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, gdyż nie wzięto pod uwagę udanej realizacji przez stronę skarżącą szeregu projektów, a także jej motywacji i chęci do pracy, mimo problemów rodzinnych i zdrowotnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie niespójności między uwagami a punktacją oraz niewzięcia pod uwagę wszystkich mających zastosowanie kryteriów.

W odniesieniu do żądania zadośćuczynienia strona skarżąca uzasadnia je wywołaniem u niej uczucia niepokoju, lęku i poczucia niesprawiedliwości w wyniku niezgodnego z prawem charakteru kwestionowanego sprawozdania.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2020 r. – KF / EBI**(Sprawa T-299/20)**

(2020/C 262/40)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* KF (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)*Strona pozwana:* Europejski Bank Inwestycyjny